உ

கணபதி துணை.

வேதாந்தம்.

இஃது

ஸ்ரீவன்றெண்டாவர்கள் மாணுக்கருளொருவராகிய

காரைக்குடி

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியார் அவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,

தேவிகோட்டை ஸ்ரீமான் அரு. அரு. சோம.

சோமசுந்தரச் செட்டியாரவர்களால்

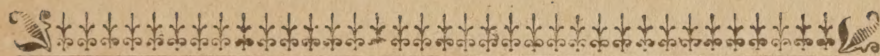
காரைக்குடி

"ஞானம்பிகா" ப்ரிண்டிங் வொர்க்ஸில்,

அச்சிடப்பெற்றது.

பிங்கள-௵ மார்கழி-௴

1917.

உ

கணபதிதுணை.

வேதாந்தம்.

வேதாந்தம் என்பது, வேதசிரசு. வேதமுடி, உபநிஷதம், என்பனவாதி பெயர்களால் வழங்கப் பெறும். இவை வேதங்களின் முடிவாகியபொருள் கூறுவதாகும். இவ் வுபநிடதங்கள் நூற்றெட்டு, முப்பத்திரண்டு, பத்து முதலிய பகுதிகளா யுள்ளன. இவை யெல்லாம் மிகுதியும் பதி பசு பாச நித்தியங் கூறுவனவேயாம். இப்பதி பசுபாசங்கள்பலபரியாயநாமங்களால் வழங்கப்பெறுவன. அவைகளை முன் பின் நோக்கி ஊகித்துண்மையுணர்வார்கள் புத்திமான்கள். சிலர், நாங்கள் வேதாந்திகளென்று சொல்லிக்கொண்டு, வேதாந்தமாகிய உபநிடதங்கள்,ப்தி பசு பாசங்களாகிய ஈசுவரன் சீவன்செகத்தெல்லாம் பொய்யே பிரமம் ஒன்றேயுள்ளது, நாமே அப்பிரம மென்று

கூறுகின்றனவாகவே பிறர்க்கும் போதிக்கின்றார்கள். இக்கொள்கை உண்மையல்லவென்பதை, அந்த வேத வேதாந்தமூலமாக விளக்கிக் காட்டினால் அதனை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்களாதலால், அங்குள்ள பிரமாணங்கள் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும். உள்ளிட்டுநோக்கி உண்மை தெளிக.

முதலாவதாகிய இருக்குவேதத்தில் (க-ம்) மண்டலத்து (கசுச-ம்) சூக்தத்து (உ0)ம் மந்திரம், இரண்டு அழகிய பக்ஷிகள் இஷ்டத்துடன் கூடிக்கொண்டு ஒரே விருக்ஷத்தில் வசிக்கின்றன. அவ்விரண்டுபக்ஷிகளில்ஒன்று, அந்த அரசமரத்தின் இனியபழத்தைப்புசிக்கின்றது மற்றொருபக்ஷியோ, அப்பழத்தைப்புசியாமற் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது என்றுகூறுகின்றது. இதில் இரண்டுபக்ஷிகளென்றது, பரமான்வாகிய பதியையும், சீவான்மாவாகியபசுவையுமே.விருக்ஷமென்றது,சீவர்களுக்குக் கர்மானுகுணமாயுள்ள சரீரத்தையும், பழமென்றது சீவர்களது கர்மானுபவத்தையும், ஒருபக்ஷி புசிக்கின்றதென்றது, சீவர்கள் வினைப்பயன்களை யனுபவித்தலையும், ஒரு

பக்ஷி புசிக்காது பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றதென்றது பரமான்மாவாகிய சிவன், அக்கர்மாதிமலத்திரயங்களைக் கடந்தவன்சர்வசாக்ஷியாய்ச் சர்வபரிபூரணனு யுள்ளவனென்பதையுமே குறித்துவிளக்குகின்றன. இதுபோலப்பதிபசு பாசங்களின் நித்தியங் கூறுகின்ற வேதவாக்கியங்கள் பற்பலவுள்ளன விரிப்பிற் பெருகும்.

இனி, மேற்கூறிய வாக்கியங்கள்குறிப்பாகத்தானே விளக்குகின்றனஎன்றால், அதனைவிளக்கிக்கூறுகின்ற வசனம் பின்வருவன. ஒரேசரீரமாகிய விருக்ஷத்திலே, புருஷனாகிய சீவான்மா, சுதந்திரமின்மையால் மயங்கித் துக்கசாகரத்தில் முழுகிக்கிடக்கின்றான்; அவன் எப்போது பரமான்மாவாகிய ஈசனை அறிந்து அவரது மகிமைக்குணத்தை (அஷ்டமங்கள திவ்யகுணங்களை) அடைகின்றானோ! அப்போது அத்துன்பநீங்கினவனாகின்றான் என்று முண்டகோபநிடதம் (௩, ௧, ௧,) மந்திரங்கூறுகின்றது. ஈண்டுக்காட்டிய இருக்குவேத முண்டகோபநிடத மந்திரங்களினாலே, பரமசிவனாகிய பதியும், சீவனாகியபசுவும், அவன்மயங்கிக்கிடத்தலால் அறிவைமறைக்கும் ஆ

ணவமலமும், அவனுக்குச்சரீராதிகளைக்கொடுத்தமாயா மலமும், அவன்பழத்தை உண்ணுதலாகிய கர்மானுபவத் தைக்கொடுத்த கர்மமலமுமாகிய மும்மல மென்கின்ற பாசமுமாகிய திரிபதார்த்தங்களுமென்றுமுள்ள அநாதி நித்தியங்களேயென்பதுதெளிவாயது. இதனை, ஏகாத்ம வாதிகளாகியமாயாவாதிகளு மேற்கொண்டு பாராட்டுகின்ற கைவல்லியமும்,

அச்சுவத்தமென் றொருமா மதிலிரண்டரும்பறவைகள்வாழும்
நச்சு மங்கொரு பறவையம்மரக்கனிநன் றுநன் றெனத்தின்னும்
மெச்சு மங்கொரு பறவை தின்னாதெனவியங்கியப் பொருளாக
வைச்சு மாமறை சீவனை யீசனை வகுத்த வாறறி வாயே.

என்றுவிளக்குகின்றது.

இனி, "பின்மனிதன் சிவசாமிய முற்றுப் பிரமானந்தத்தைஅனுபவிக்கின்றான்." என்று கடவல்லியுபநிடதம். (சு, கச) லும், "இதுதான் சீவர்களுக்கு உறைவிடம் இது சிவம்" என்று பிரசிநோபநிடதம்(க, க0)லும் "உனக்கு ஆத்மாவாயுள்ளவர் அந்தரியாமியாகியசிவன்" என்று பிருகதாரணியோபநிடதம் (ரு,எ,௩,௨௩) லும்"

அறிந்து சிவானந்தம் அனுபவிக்கின்றனன் "அறிந்து சி வானந்தமனுபவிக்கின்றனன்" என்றுபிரசி னோபநிடதம் (ரு, கஉ) லும், "க்ஷரத்தையும் (பாசத்தையும்) (சீவ) ஆ ன்மாவையும், ஆளுபவர் ஏகராகியதேவர்." (சிவன்) என் று சுவேதாச்சுவதரம் (க, க0) லும், "பரமும் அபரமு மாகிய, (சீவப்) பிரமம் (சீவான்மா) பரப்பிரமம்(பரமா ன்மா) என்னும் இரண்டும் அறியற்பாலன." என்று மை த்திராயணோபநிடதம் (சு, உஉ) லும் "மகிழ் வுடைய னாய் (சீவான்மாவுக்கு) வேறாகியசிவபிரானையும், அவரது சர்வஞ்ஞதாரூபத்தையும், எப்போது பார்க்கின்றானோ அப்போது பாசத்துக்கம் நீங்கினோனவன், என்றுமுண் டகோபநிடதம் (க, ரு, கஉ) லும், சுவேதாச் சுவதரம்(ச எ) லும் சீவான்மாக்கள் பலவென்பது விளங்கச் "சர் வாத்மாக்களினும்" என்று சாந்தோக்கியோபநிடதம்(ரு க, கஅ) லும் (சீவ) ஆன்மாவிலே பரம ஆன்மாவைப்பா ர்க்கின்றனன் என்று பிருகதாரணியம் (சு, ச, உரு) லும் (சீவ) "ஆன்மாவில் இருப்பவராக அவரை (சிவபிரானை) எந்தப்பெரியோர் பார்க்கின்றாரோ அவர்களுக்கே ஆனந் தம். பிறர்க்கில்லை" என்று கடவல்லி (ரு, கரு) லும் சு

வேதாச்சுவதரம் (சு, கஉ) னும் கூறுகின்றவுண்மைகளை உற்று நோக்குமிடத்துப் பதிபசு பாசங்கள் உள்பொரு ள்களென்றே பரிஷ்காரமாக விளங்குகின்றன. மேலும், கசத்தியத்தின் சத்தியம்” என்றும், (சிவபிரானாகியபதி ப்பொருள்) “நித்திய பதார்த்தங்களாகிய (பதிபசு பாசங் களுள்ளே) நித்தியர் “என்றும் சேதனபதார்த்தங்களா கிய (பதி விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் சேதனப்பொருள்களுள்ளே சேதனர் என்றும் “பிரதா னம் ஆன்மா என்னுமிரண்டுக்கும் பதியாகிய குணங்களை யுடையஈசரென்றும், இந்தப் பசுக்களைப்பதியாகிய (சிவ பிரான்) ஆளுகிறார் என்றும், பிருகதாரணியம் கடவல்லி சுவேதாச்சுவதரம் முதலிய உபநிடதங்கள் கூறுகின்ற ன. இங்ஙனமாகவும் இவைமூன்றும், (சீவன் ஈசுரன்செ கம் மூன்றும்) அநித்தியங்களேயென்றும் பிரமம் ஒன் றேநித்தியமென்றும் நாமே அப்பிரமமென்றுங் கூறுகி ன்றவர்களை அகம் பிரமவாதிகள், ஏகாத்மவாதிகள், மா யாவாதிகளென்றுகூறுதல் பொருத்தமேயன்றிவேதாந் திகளென்பதுபொருந்துமா? வேதாந்தங்களாகிய உபநி டதங்கள் திரிபதார்த்தங்கள் உண்டென்றேகூற, நேர்வி ரோதமாக அவை யில்லை யென்பவர்கள் அவ்வேதாந்த

விரோதிகளேயன்றி வேதாந்திகளாகார்களென்பதுசொல்லவும் வேண்டுமா?

சீவன் ஈசுரன் செகத்தெல்லாம் (கற்பிதமே) பொய்மே என்றுஞ் சிலவேதாந்தங்கள்கூறுதலால் அவற்றைமேற் கொண்ட எங்களை வேதாந்திகளென்னத் தடையில்லை யென்பராகில், பொய்யென்றுகூறும் அவ்வேதாந்தங்களைத் திரிபதார்த்தநித்தியங்கூறும் வேதாந்தங்களுடன் வைத்து அவைகள் பொய்யென்று கூறுதற்குரியகாரணங்களை யுள்ளிட்டுநோக்குமிடத்து பொய்யென்பனவெல்லாம்பொய்யாயடங்க மெய்யென்பனவே மெய்யாய்நின்றுண்மைசாதிக்குமென்க.

இனிப், பிரம மொன்றொழிய மற்றெல்லாம் பொய்யென்றுகூறும் உபநிடதங்களேசரியெனக்கொண்டு அவற்றுடன்மெய்கூறும் உபநிடதங்களை இணக்கிப்பொருள் கொண்டுமற்றெல்லாம் பொய்யென்றேகொள்ளலாமெனின், ஜீவன்ஈசன் செகத்தெல்லாம்பொய்யென்றுகொள்ளுவோர், அதுபோலவே புண்ணிய பாவம்சுவர்க்க நரகம் பந்த மோக்ஷம் முதலிய எல்லாம் பொய்யே என்றுகொள்ளுதலால் சிவகைங்கரியாதிசெய்து கஷ்டப்படாமல் இ

ஷ்டப்படிக்கு வேண்டியவெல்லாம் உண்டுடுத்துப்போகா திகளை அனுபவித்துச்சுவேக்ஷாவான்களாய்ச் சிவநியமா திவரம்புக்குளகப்படாமல் இகபோகசுகிகளாகவே வாழ த்தடையில்லையாதலால், அவ்வாறுகொள்ளுதல் அவ்வே கான்மவாதிகள் கருத்துக்கிணங்கப்பொருத்தமாயினும், அவ்வேகாத்மவாத மொன்று தவிர மற்றெல்லாச்சமயிக ளும் நமக்குமேலொருபதியுண்டு(ஆண்டவனுண்டு)நாம் பசுக்களே(அடிமைகளே) அப்பதியை வழிபாடு செய்து அடையவேண்டியதே நமது கடமையெனக்கொண்டு நி ற்றலாலும் உலகெலாமுள்ள சிவமூர்த்தி தலந்தீர்த்தங்க ளெல்லாம் நித்தியர்களாகிய சீவர்கள் வழிபாடு செய்துய் தற்கே, வேதவேதாந்த சிவாகமாதி சகலசாஸ்திர சம்ம தமாக,எத்தனையோ ஊழிகளுக்குமுன்னமே அங்கங்கே விளங்கிக்கொண்டிருத்தலாலும், இன்னோரன்ன பற்பல ஏதுக்களாலும், பதி பசு பாச நித்தியங் கூறுகின்ற வே தாந்தங்களே உண்மையென்பதுதான் எல்லார்க்குமொப் பமுடிந்த முடிவாதலால், அவைகளுக்கு இணங்கவே பொய் கூறும் வேதாந்தங்களை இணக்கி அடக்கிக்கொள் ளுவதே எல்லா வழிக்கும் பொருத்த மாகுமன்றி வே றில்லைஎன்க. எனவே மெய்கூறும் வேதாந்தங்களே மற்

மற்றைத் தம்முள் அடக்கிக் கொண்டு உத்தமவேதா ந்தமென விளங்குதலால் அவற்றைமேற்கொண்ட சுத்தாத்துவித சைவசீலர்களே வேதாந்திகளாவாரன்றி அதற்கு விரோதமான ஏகாத்மவாதங் கொள்ளினர் வேதாந்திகளாகாரென்பதே துணிவாகும்.

இவ்வேதாந்தசார சுத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்தமே உண்மையென்று உலகோர் உணர்ந்துய்யத் திருவுளங்கொண்டருளிய திருமூலநாயனார் திருமந்திரம், "அன்னமிரண்டுளவாற்றங்கரையினிற், றுன்னியிரண்டுந் துணைபிரியாவன்னந், தன்னிலையன்னந் தனியொன்ற தென்றக்கால், பின்னை யடவன்னம் பேறணுகாதே" என்று கூறுகின்றது. இதன்பொருள், சிவனுஞ் சீவனுமாகிய இரண்டு அன்னங்கள் ஆற்றங்கரை அரசவிருக்ஷம்போலுஞ் சரீரத்திலுள்ளன. அவ்விரண்டும் வியாபகவியாப்பியமாய்ச் சேர்ந்து துணைபிரியாமலிருப்பன. (இவ்வுண்மையுணராமல் ஏகான்மவாதிகள் இரண்டில்லை) தனிநிலையாகத்தனித்த ஒரேயன்னந்தான் உள்ளது என்றால் பின்னமாகியதனைக் கொணர்ச்சுதந்தர அறிவில்லாத அவ்வன்னம், ஆன்மலாபமாகியசிவானுபவப் பேற்றையடையாதே என்பதாம். ஆகு

வே, ஏகான்மவாதிகள் ஒரே அன்னமென்பது (பசு)சீவர்களாகிய தங்களையே என்பதும்; ஒருநாயகி தனக்குமேலாகிய ஒரு தலைவனைக் கொள்ளாவிட்டால், இன்பத்தை ஒருக்காலும்பெறாதவாறுபோல, அவர்கள் தாமும் தமக்குமேலொரு தலைவனுமாகிய இரண்டன்னங்களுண்டென்று கொள்ளாமையால், ஆன்மலாபமாகிய பேரின்பத்தைஒருக்காலும் அடையமாட்டார்களென்பதும்தெளிவாய் விளங்குகின்றது. இன்னுமித்திருமந்திரம் "பதி பசு பாசமெனப் பகர்மூன்றிற், பதியினைப் போற்பசுபாசமநாதி, பதியினைச்சென்றணுகாபசுபாசம், பதியணுகிற் பசுபாச நில்லாவே." என்பது முதலிய திருமந்திரங்கள் பதிபசுபாசங்கள் அநாதிநித்தியங்களையென்றுகூறுகின்றன. இவ்வுண்மையிங்ஙனமாகவும், பதிபசு பாசமாகிய ஈசுரன்சீவன் செகத்தெல்லாம்பொய்யென்றுகூறுவது வைதாந்தமென்றும் இதற்குச்சாதகமாகத்திருமந்திரமுங்கூறுகின்றதென்றுங் கூறுகின்றார்கள். அது. அக் திருமந்திரங்களின் உள்ளீடுகளை முன்பின் விரோதம்வாராதபடிஉற்றுநோக்காமையேபோலும். அம்மந்திரங்களுக்கு அவர்கள் மனம் போனபடி பொருள் கொள்ளினும்மேற்காட்டியன முதலியவைகளால் வெட்டவெளியாகப் பதி

பசுபாசநிக்கிரகம் கூறுகின்ற திருமந்திரங்களுக்குள்ளன பொருள் கூறுவார்கள். அவைகளைப்பற்றிப்பொருள்கொள்ள எவர்களாலும் முடியாதென்க.

இத்திருமந்திரத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவர் திருக்கைலையிலுள்ள ஒருசிவயோகியார். இவர் பசுக்களுக்கிரங்கித் தமது சரீரத்தை ஒரு காப்பில் வைத்து விட்டு அப்பசுக்களை மேய்த்தமூலர்சரீரத்திற்புகுந்து பசுக்கள் துக்க நீங்கிவீடுகளுக்குச் சென்றபின்பு தாம் காப்பில் வைத்த சரீரத்திற் புகுதற்குவந்து பார்த்தபோது அச்சரீரங் காணப்பெறாமல், அதற்குக் காரணம், தம்மால் சிவாகமப் பொருளைப் பூமியிலுள்ளார்செவ்வைவ தெளிந்துய்யும்பொருட்டுத் தமிழில் வெளியிடுவித்தற்காகவே திருவருளை மறைத்து விட்டதாகத்தெளிந்து, அத்திருமூலர்சரீரியாகியே திருவாவடுதுறையில் வீற்றிருந்தருளி (௩௲) வருஷம் சிவயோகத்திலமர்ந்து ஒவ்வொருவருஷ யோகாநுபவமே ஒவ்வொரு திருவிருத்தமாகச் சிவாகமங்களிலுள்ள சிவஞான சிவயோகசிவகிரியை சிவசரியாதிகளையே வைத்துப்பாடியருளினரென்று, இவர் திவ்ய சரித்திரத்தை ஸ்ரீமந்நடேசப் பெருமான் ஸ்ரீசேக்கிழார்வாயிலாக

வெளியிட்டருளினர். இப்படியே உபமந்நியபக்தவிலாசம், அகஸ்திய பக்தவிலாசம் சிவரகசிய முதலியன கூறுகின்றன. இத்திவ்விய சரித்திரத்தையும் உற்றுநோக்கித், திருவருளாணைநெறியின்படி சிவாகமசம்மதமாகிய பதிபசுபாச நித்தியாநிசத்காரியவாதசைவசித்தாந்தமே விளக்கந்தெய்ப்பவே பூமியிலெழுந்தருளிய திருமூலர் சைவசித்தாந்தவிரோதமாகப், பதிபசுபாசங்களாகிய ஈசுரன் சீவன்செகத்தெல்லாம்பொய் பிரமமொன்றேமெய் நாமேஅப்பிரமமென்கின்ற ஏகான்மவாதிகள் கொள்கைக்குச் சாதகமாகக் கூறுவாரென்று முன்பின் பொருந்த ஊகித்து நோக்குவார்க்குண்மை தெளிவாமன்றோ?

இனி ஏகான்மவாதிகள், "வேதாந்தமில்லாத சித்தாந்தங்கண்டிலோர், சாதாரணமன்னசைவநுபாயமே" என்னும் திருமந்திரங் தங்களுக்குச் சாதகமென்று நினைக்கின்றனர் போலும்; நல்லது வேதாந்தமோ, ஏகான்மாக்களாகிய பசுக்கள் தங்களையே பரப்பிரமமென மயங்கிக் கொண்டு சீவன் ஈசுரன் செகமெல்லாந் தங்களிடத்திற் கற்பிதமேயென்று காட்டிக் கதைசாதிக்கும் ஏகான்மவாதபரமான வேதாந்தமும், பரமசிவனுக்கு அடிமையாகிய நாராயணனையே பரப்பிரமமெனக் கொள்கின்

று சைவபரமான வேதாந்தமும், உள்ளபடி பரமசிவனையே பரப்பிரமமெனக்கொள்கின்ற சைவபரமான வேதாந்தமுமுதலாகப் பலவகைப் படும். பலர்க்கும் பரத்துவங் கூறுகின்ற வேதமும், உபக்கிரம உபசங்காராதிகளில் சிவனொருவனே தியேயன் மற்றையர் தியசிக்கப்படுவரென்றுதெளிவு கூறிவிளக்குதல் போல், இவ்வேதாந்தங்களுள்ளும் ஏகான்மவாதவைணவாதி வேதாந்தங்களிலுள்ள பொருந்தாமைகளை ஞாயவழியாக ஒதுக்கி அவற்றைச் சோபானமாக்கொண்டு அவற்றின் மேலாய்விளங்குவது, திரிபதார்த்தநித்திய முதலிய உண்மைகூறுகின்ற சைவவேதாந்தமேயாம். ஆகவே, மேல்"வேதாந்தமில்லாதசித்தாந்தங் கண்டோர்" என்றுகாட்டிய வேதாந்தம், அவர்கள் கருத்தின்படி ஏகான்மவாத பரமாகவே கொண்டாலும், அதைக்கீழுள்ளசோபானமுறையாகவேதழுவிமேற்சென்றசைவசித்தாந்திகளுக்கு அதனல்யாதொருவிரோதமுமில்லை யென்க. இஃதொன்றைத் தமக்குச்சாதகமாக்கொண்டு சாதிக்குமிவர்கள்., அத்திருமந்திரம் (௩௫)ங்களில் சைவபரமேயாண்டுங் கூறுகின்றவைகளுக்குயாதுகூறுவரோ! அவற்றிற்சில பின்வருவனகாண்க. "ஆண்டானடியரை வேண்டாது பேசினோர்

தாந்தாம்விழுவது தாழ்வாநரகமே" "சத்துமசத்துஞ்சத
சத்துந்தான்காட்டில்." வேதாந்தந்தொம்பதமேவும்பசு
வென்ப" "சித்தாந்தத்தேசீவன் முத்தி சித்திக்கலாற்
சித்தாந்தத்தேநிற்போர்முத்திசித்தித்தவர்" நாடிப். பதி
யுடனற்பசுபாசமு, நீங்காநித்தம், "ஆயபதிதானருட்சி
வலிங்கம், ஆயபசுவுமடலேறென நிற்கும், ஆயபலிபீட
மாகு நற்பாசமாம்." பதியும் பசுவொடுபாசமுமேலைக், க
தியும் பசுபாசநீக்க முங்காட்டி, மதிதந்தவானந்தமாநந்
திகாணுந், துதிதந்து வைத்தான் சுத்தசைவத்திலே"
"ஆணவமாகும் விஞ்ஞானகலருக்குப், பேணியமாயை
பிரளயாகலராகும், ஆணவமாயைகன்மமூன்றுமே, காணு
ஞ்சகலர்க்குக்காட்டுமலங்களே." "தத்துவமாறாறுந்தன்
மனுவேழ்கோடி, மெய்த்தகுவன்னமைம்பானொன்று
மேதினி, ஒத்திருநூற்றிருபானுன்கெண்பானொன்று,
வைத்தபதங்களையோரைந்தும்வந்ததே." என்பனவாதி
யாக அனேகமுள்ளன. இவைகள், உண்மைவேதாந்தத்தெ
ளிவாகிய சுத்தாத்துவிதசைவசித்தாந்தமேவிளக்குகின்
றவேதசிவாகமாதிசிவாசாஸ்திரங்களிலுள்ள பதிபசுபா
ச நித்தியங்கள், சரியைகிரியையோக ஞானங்கள், சா
லோகாதிநாற்பாதங்கள், தாசமார்க்க சற்புத்திரமார்க்க

சகமார்க்க சன்மார்க்கங்கள், மந்ததர மந்த தீவிர தீவிரதரசத்திநிபாதங்கள், மந்திரம் புவனங் கலை வன்னம் பதம் தத்துவங்களாகிய சடத்துவாக்கள், வேதாந்த சித்தாந்த நாதாந்த போதாந்த யோகாந்த கலாந்தங்களாகிய சடந்தங்கள், சிவபூசை, குருபூசை, மாகேசுவரபூசை திருவடிப்பேறு, சிவஞானம், முத்திரைமுதலிய சைவபரமாயுள்ளவைகளையெங்கெங்கும் விளக்குகின்றன. இவைகளில் யாதொன்றாவது ஏகான்மவாதபரமான நூல்களிலுண்டா? இவைமுதலியவைகளை உற்றுநோக்காமல் திருமந்திரம் தங்களுக்குச்சாதகமென்று ஏகான்மவாதிகள் கொள்வது, மற்றெல்லாம் பொய்யென்று வாதிக்கும்மாயாவாதிகளாகிய அவர்கள்கொள்கைக்கு முழுதும் விரோதமேயன்றி வேறில்லை. அங்ஙனமாயினும் அவர்கள் திருமந்திரத்தை விசுவசித்து மேற்கொண்டது, இனிநாளடைவிலேயாவது திருவருளால் அதனுண்மைமேற்கொண்டு சைவசித்தாந்த நெறியில்வருதற்குக்காரணமாதலின் அதுவுமொருபெரு நன்மையேயாகும்.

இனிக், கைவல்லியமும், "தன்னையுந்தனக்காதாரத் தலைவனையுங் கண்டானேல்" என்றுபதிபசுபாசநித்தியங்

கூறுகின்றன. இதற்குஉரைகூறினவரும் "தன்னை" என்பதற்கு (நித்திய பசுவாகிய) கூடஸ்தன் என்றும் "தலைவன்" என்பதற்கு (நித்தியபதியாகிய) பிரமம் என்றும் உண்மைவிளக்குகின்றார். இனிச்சீவரெல்லாம் அநாதிநித்தியர்களே யென்பதைஅக் கைவல்லியமே "அநாதியாஞ் சீவரெல்லாம்" என்று கூறி விளக்குகின்றது. மேலும், அக்கைவல்லியம் "எக்குணங்களுமற்றோன் தானிமித்த காரணனுமீசன்" என்று வேதசிவாகம புராணேதிகாசாதி சகலசாஸ்திரங்களுங்கூறுகின்றபடி பரமசிவனைச் செகத்துக்கு நிமித்தகாரணனென்றே கூற, ஏகாத்மவாதிகள் பிரமத்தைச்செகந்தோன்றுதற்கு முதற்காரணமென்று கூறுகின்றார்கள். பிரமமாகியசித்துப் பொருளிலே செகத்தாகிய சடப்பொருள் தோன்றுமென்பது விரோதமல்லவா என்பார்க்கு, அப்பிரமத்தில் விவர்த்தமாகச் செகந்தோன்றும்அது பிராந்தியேயன்றி வாஸ்தவமல்ல என்று முன்சொன்னதற்கு முட்டுக்கொடுத்துஅதுவும்பொய் யென்பதாக விளக்குகின்றார்கள் இந்த விவர்த்தவாத உபமானங்களிலுள்ள பழுதுகள் பல விரிப்பானேன்.

இனிப், "பகவற்கீதை" எண்ணிய வுலகமுழுமுலகுக் கீசனும் புண்ணியபாவமும்(அவற்றைச் செய்கின்றசீவர்

களும்), பொய் யென்றே கொள்ளுகிறவர்கள் "கடக்கரி தாயநரகமென்கின்றகடல்களில்வீழ்வேகடவார்" என்று கூறுகின்றது. வாசிட்டமும் "ஆய்ந்த வென்சிந்தை சீவ நாயகன் வசமாகைக்கே, யெய்ந்தது நிலையுங்கொள்ளாதிறைவனைப்பிரிந்தாள்போல்" என்றுசீவனாகியபசுவும்அப்பசுக்களுக்கு நாயகனாகிய பசுபதியும் நிலைகொள்ளாமைக்குவதுவாகியபாசமும் நித்தியப்பொருள்களென்றே விளக்கி அதற்குவமையாகநாயகனைப்பிரிந்த நாயகிபோலென்றதனாலும் தெளிவிக்கின்றது. இதற்குஉரைகாரரும் சீவனைக்கூடஸ்தனென்றும் நாயகனைப் பிரமமென்றுங் கூறி இரண்டும் நித்தியங்களென்று விளக்குகின்றார். "ஆவாவிப்போதுள்ளபடி யறியு மறிவிலெனைக் கண்டேன், ஓவாவிகற்ப மற்றுணர்வாயொளிருஞ் சீவனுருவிதுவோ" என்றும் அவ்வாசிட்டம் சீவன்நித்தியன் சைதன்னியன் என்பதைவிளக்குகின்றது. இன்னும் இம் மாயாவாதிகள் மேற்கொண்ட நூல்களில்இவ்வாறுபதிபசு பாசநித்தியங் கூறுவனபல வுள்ளன. விரிப்பிற் பெருகும். இவர்களுள் ளே ஒரு பகுதியாராகிய கோயிலூர் வாசிகள் எல்லாராலும் சிரமேற் கொள்ளப்பட்ட ஆண்டவரென்னும் முத்துராமலிங்க சுவாமிகளும், "நாம்பிரமமென்று சொல்லி

கண்ணி யுழலாதே." என்று தாமும் பாடிப் பிறர்க்கும் போதித்து வந்தனர். இவைகளில் ஒன்றையேனும் பொருட்படுத்தாமல், பிடித்ததே சாதிக்குங் கருத்தினராய்ச் சீவன் ஈசுரன் செகத்துக்களாகிய பதி பசுபாசங்களை அநித்தியங்களே (பொய்யே) என்றும், பிரமம் ஒன்று மாத்திரந்தான் நித்தியமென்றும், நாமே அப்பிரமமென்றும், இவைக்கும் சில உபநிடதங்கள் பிரமாணமென்றுங் கூறுகின்றார்கள். அவ்வுபநிடதங்களின் உள்ளீடுகள் மேற்காட்டினேம். அவற்றையும் உற்றுநோக்காது பிடித்ததே சாதிப்பராயிற் பதிபசுபாச நித்தியங் கூறுகின்ற பற்பல உபநிடதங்கள் கைவல்யம் பகவற்கீதை வாசிட்டாதி நூல்களின் கதியென்னையோ? ஆனால் விவகாரத்தில் எல்லாம் மெய்மையே; பரமார்த்தத்தில் இல்லையென்பரேல், இல்லது உள்ளதாகாது, உள்ளது இல்லதாகாது, என்னும் ஞாயத்தானும்,

"முத்திதனின் மூன்று முதலுமொழியக்கேள்
சுத்தவனு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே
யின்பங் கொடுத்தலிறை யித்தைவிளைவித்தன்மல
மன்புடனே கண்டுகொளப் பா."

என்னும் பிரபல சுருதியாலும் இன்னும் பற்பல பிரமாணங்களாலும், பதிபசுபாசங்கள் எப்போதும் அநாதிநித்தியங்களே என்னும் உண்மை விரித்துக்காட்டி அவ்வேகான்ம வாதக்கோண் மறுக்கப்படும். ஈண்டு விரிப்பிற்பெருகும், அமைக.

பன்னெடுங்காலம்பரம்பரையாக, நமக்குமேலொரு ஆண்டவனுண்டு, நாம் அவனுக்கு அடிமைகளே யென்னும் உறுதியேபற்றி, ஒன்பது சிவாலயங்களுக்குச் கொத்தடிமைகளாய், மற்றும் எத்தனையோ சிவாலயாதிதிருப்பணிகளே அதிமுக்கியமாகச் செய்து, விபூதிருத்திராக்ஷபஞ்சாக்ஷர சிவசாதனமே மேற்கொண்டு, சிலர் காலகதியாலோ பாவகர்மத்தாலோ அசுபகாலங்களிலேவிபூதியாதிகளை நழுவவிடுதல்போல்ஒருசிறிதும் நழுவவிடாமல், விபூதி சம்பந்தமாகவே சமஸ்த காரியங்களும் செய்து வருகின்ற சைவப்பிரபு குல சிரேஷ்டிகளாகிய தனவைசிய நகரத்தார் முதலியசைவ சீலர்கள், தமது பரம்பரைச் சைவநெறியிற் சிறிதும்வழுவாது மாயாவாதிகள் எல்லாம் பொய் பொய் யென்று கடோசிவரை

பொய்யாகவேகழிக்கின்ற அமங்கலவழி தம்மை யணுவளவுஞ்சாராமல், மெய்யென்றேகொள்ளுஞ்சத்காரியவாத மங்கலவழியே இறுகப்பற்றி, நின்று, அதனால் இம்மையிலே உத்தமகளத்திரபுத்திரமித்திரபந்து சகிதர்களாய்ச்சகலசம்பத்துடன்வாழ்ந்துமறுமை இன்பமும்பேரின்பமும் பெற்றுவாழும்படி ஸ்ரீகணேச ஸ்கந்தசாம்பபரமேசுர சரணாரவிந்தங்களைப் பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஞானம்பிகா ப்ரின்டிங் வொர்க்ஸ் காரைக்குடி.